

Strijdbaar NNO kijkt met weemoed terug

LEEWARDEN – Geen mens is onmisbaar en dat is maar goed ook. Uitvoerende musici vormen op deze regel geen uitzondering. Wat natuurlijk niet wil zeggen dat het altijd gemakkelijk is een juiste vervanger te vinden.

Dat ondervindt men bij het Noord Nederlands Orkest waar, anderhalf jaar na zijn overlijden, nog geen opvolger voor Viktor Liberman is benoemd. Orkestleiders genoeg, maar slechts weinigen zijn geschikt om een vaste verbintenis mee aan te gaan. En dat men bij het NNO de oud-chef nog niet is vergeten blijkt uit het feit dat vanavond in de foyer van de Groningse Oosterpoort een geboetseerde beeltenis van de dirigent wordt onthuld.

In Leeuwarden ook een link naar Liberman en wel in de persoon van violist Marco Rizzi, een supertalent dat onder zijn leiding het diploma Uitvoerend Musicus behaalde en wel: met onderscheiding!

Het – ooit onspeelbaar geachte – vioolconcert van Peter Iljitsj Tsjaikovsky vormde voor de virtuoze Italiaan dan ook geen enkel probleem. Duivelse dubbelgrepen en niet minder problematisch passagespel, het rolde met ogenschijnlijk gemak uit Rizzi's viool, om op hun beurt plaats te

---

Plaats: De Harmonie, Leeuwarden. **Concert:** Noord Nederlands Orkest o.l.v. Niksa Bareza. **Solist:** Marco Rizzi, viool. **Programma:** Vioolconcert, Tsjaikovsky en Vier Legenden, Sibelius. **Belangstelling:** een kleine 600 personen.

---

maken voor meeslepende Slavische melancholie.

De solist vond in de in het Joegoslavië van Tito gepokte en gemazelde Niksa Bareza een nauwgezet begeleider. Een dirigent met een duidelijke slagtechniek, die zijn bedoelingen feilloos op het orkest wist over te brengen.

Dat is eveneens onontbeerlijk om de romantische avonturen van Lemminkäinen, de impulsieve hoofdpersoon uit het Finse heldendicht 'Kalevala', zoals die worden verklankt in Jean Sibelius' Vier Legenden opus 22, tot leven te brengen.

Op een enkele aarzelende inzet na lukte dat wonderwel. De statige, in de Engelse hoorn geperсонifieerde 'Zwaan van Tuonela', de hitsige motiefjes van de vrouwenverslindende hoofdpersoon, in dood en wederopstanding, en niet te vergeten de symfonische uitbeelding van de ongrijpbare wijsheid van het Scandinavische landschap.

Met gastdirigenten als Bareza kan het NNO nog wel even zonder vaste chef.

OENE W. NIJDAM